

РЕШЕНИЕ

№ 1157

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 14.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **9677** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на Л. К. Д., с адрес в [населено място], [улица], срещу Решение №228000-13390/22 от 23.09.2022 г. на началника на 04 РУ-СДВР, с което на лицето е отнето разрешение за носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси № 20160198276, валидно до 27.04.2026 г.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалния закон. Моли се то да бъде отменено. претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се не явява и не се представлява. Депозира писмени бележки, в които поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - Началникът на 04 РУ-СДВР, в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. И., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В 04 РУ-СДВР е постъпила заповед за незабавна защита по ЗЗДН от 05.09.2022 г. по гр. дело № 20221110145790/2022 г. по описа на СРС, ГО, 80 състав, срещу Л. К. Д..

Извършена е проверка, при която е установено, че лицето се води на отчет в 04 РУ-СДВР като притежател на късоцевно огнестрелно оръжие – пистолет марка „М.“,

кал. 9x18, с № IN 393352. Установено е, че на лицето е издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси № 20160198276, валидно до 27.04.2026 г.

По повод извършената проверка на фактите, послужили като основание за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие в съответствие с разпоредбите на чл.30, ал.1, т.1 от ЗМВР, на основание чл.153, т.6 и чл.155, ал.1 от ЗОБВВПИ, вр.чл.58, ал.1, т.8 от ЗОБВВПИ поради това, че срещу Д. са наложени мерки за незабавна защита №245 от 05.09.2022 г. на СРС, 80 състав по гр.д.№ 20221110145790/2022 г. по описа на СРС, с процесното решение №228000-13390/22 от 23.09.2022 г., началника на 04 РУ-СДВР е отнел разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси № 20160198276.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна, имаща правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ - Началник на 04 РУ-СДВР. Съгласно чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ при настъпване на някое от обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 2 - 8 или при отпадане на основателната причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 издаденото разрешение се отнема с решение на органа, издал разрешението.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения. От съдържанието на решението се установява, че от решаващия орган са обсъдени всички представени доказателства, относими към основанията за отнемане на разрешението за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие, притежавано от жалбоподателя.

Съдът приема, че е била налице хипотезата на чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ, цитиран по-горе.

Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 8 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице спрямо което през последните три години са налагани мерки за защита по Закона за защита от домашното насилие.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че решението на административния орган, издадено без да е налице влязъл в сила съдебен акт, го прави материално незаконосъобразно.

Мерките за защита, определени в чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, могат да бъдат наложени от съда със заповед за защита, издадена въз основа на постановено по реда на чл. 12 - 15 ЗЗДН съдебно решение, но могат да бъдат наложени и със заповед по реда на чл. 18 ЗЗДН. За целите на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, е ирелевантно на кое основание е наложена мярката. За законодателя е достатъчен фактът на налагане на мярката. Този факт по делото е безспорен. Законодателят не прави разлика нито с оглед вида на мярката по смисъла на чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, нито с оглед на съдебния акт, с който е наложена. Самият факт на

налагане на мярката е достатъчно основание да бъде отнето разрешителното. Именно той е правнорелевантен за законосъобразността на решението за отнемане на разрешителното.

Между страните не е спорно, че срещу жалбоподателя е била издадена Заповед за незабавна защита по ЗЗДН.

Нормата на чл. 155, ал. 1 вр. с чл. 58, ал. 1, т. 8 от ЗОБВВПИ е императивна и при наличието на визираните в същата предпоставки административният орган е длъжен да издаде решение, с което се отнема издаденото вече разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие, като същия действа в условията на обвързана компетентност.

С оглед изложеното, оспорената заповед е правилна и законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. К. Д., с адрес в [населено място], [улица], срещу Решение №228000-13390/22 от 23.09.2022 г. на началника на 04 РУ-СДВР, с което на лицето е отнето разрешение за носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси № 20160198276, валидно до 27.04.2026 г.

ОСЪЖДА Л. К. Д., с адрес в [населено място], [улица], да заплати на СДВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ